

Myslenkovej pochod

Prago Union

ref.

Že se radujem, když se lidi sejdou,
jen do rytmu se hejbou a nikam nejdou.
(Dizzastarr - 4ampérovej knedlík)

Aha.

Prago Union.

Raz, dva, raz, dva.

Zase padla, mejdan v čudu,
jdu a dumám kam teď půjdu.
Nevím kudy kam,
s posledním pivem se městem kolíbám jak pelikán,
postupně polykám.
Znáš to, když se takhle nad ránem domů vracíš,
spálenej jak kacíř, v kapse ani halíř
a zhulils toho tolik, že teď div nekašleš hašiš.
Co neuhne, to hlavou bacíš.
Budiž, barmani s tím taky nemaj potíží -
totiž, než se jim svěříš, že jim nazaplatíš.
Tak pojď se mnou, znám místo, odkud supr svítá.
Udělám ti tam návrh, jakej se neodmítá:
jen ty, já a relativní kvanta -
mantra na blunta.
Všichni končej na drogách,
jen my jsme na nich začali.
Jedem' svůj hassel,
prázdnou kasu, všude sekery -
ale né, že by jsme se z toho káceli,
ještě pořád víme dobře, kde máme svý kořeny.
Páč věci nejsou vždycky jednoduchý všecky,
stačí chvíli neposlouchat a zamotá se to jak pecky.
A to pak než rozmotáš, moh' bys taky hezky
bejt mezitím už na konci cesty - což nechci...

ref. (3x)

Vždycky se radujem, když se lidi sejdou,
jen do rytmu se hejbou a nikam nejdou.

Život je to jediný, co tu není stálý.
Einstein si to možná spočítal, ale nakreslil to Dalí.
Jezdit drožkou čtvrtí, kde ulice nemaj názvy,
glóbus má samý oceány a už dávno to nejede jenom na ideály.
Připadá mi, že jsem herec, co se ztratil ve scénáři.
Hraju vabank a pak je moje holá řiť.
Ale netočím se k ničemu zády,
to se jen tak zdá, když jdeš dál a věci, co tam dál jen stály,
se vzdálí a přemění na fraktály.
A když chci stíhat děj,
nemůžu pořád jen kopat jámy.
Co je já? Co je mi?
Je mi z toho nezřídakakdy achich ouvej.
Jakmile to chci zahamsnout,
tak hnedka všichni trouběj.
A zdravej rozum velí vystup si, řekni: 'Pá!' a jdi, couvej, nikoliv -
tak či onak udělej, co musíš, obojí je totiž OK.

ref. (2x)

Vždycky se radujem, když se lidi sejdou,
jen do rytmu se hejbou a nikam nejdou.

Jo! Prago Pyčo. Myšlenkovej pochod.

...

Kdo chce jít dneska s dobou, musí si tretry about,
plivnout do dlaní, do čela posunout si klobouk.

(Jó.) Po měsíci práce pak jeden den utrácet,
postupně stát se sochou běžícího muže.

Ještě že krom prachů nejsem nikomu nic dlužen,
jsem druh člověka, co nečeká, jen co ho čeká.

S někým se bít dá s jiným musíš vyběhnout.

Co mi nesedne, zákonitě mě zvedá ze židle.

Někteří proto táhnou s přáteli za jeden Prozac.

A tak často mluvím zpatra,
ze kterého vedou neschody.

Nikdy není nouze o blby, co jsou jen rádoby.

Jsme mistři ve stavění na cizích základech.

Máme léta praxe v těch nejblbějších nápadech,
jak jít do všeho po hlavě, ale stejně bezhlavě,

páč nemůžeš bejt v obraze, dokud nejsi párkrát pod.

Až budu mít v kolenou revma, možná začnu myslet hlavou,

říkám si každý ráno, když vyrážím za potravou,

ale vážně, žerty stranou:

Kdykoliv chci vykročit pravou,

odrazit se stejně musím levou,

kamkoliv mě můj myšlenky vedou.

ref. (3x)

Vždycky se radujem, když se lidi sejdou,
jen do rytmu se hejbou a nikam nejdou.